

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 179/2019-50

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 17. decembra 2019 predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], a obchodnej spoločnosti AUTO-IMPEX KOŠICE spol. s r. o., Červený rak 3073/9, Košice, IČO 47028866, zastúpených advokátkou JUDr. Ing. Monikou Rehákovou, Mickiewiczova 9, Bratislava, vo veci namietaného porušenia ich základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 Ústavy Slovenskej republiky, základného práva podnikat' a uskutočňovať inú zárobkovú činnosť podľa čl. 35 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, základného práva na rovnosť účastníkov konania podľa čl. 47 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, základného práva na verejné prerokovanie vecí a základného práva vyjadriť sa k vykonávaným dôkazom podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresného súdu Košice I č. k. 26 K 43/2015-768 z 13. marca 2017, uznesením Krajského súdu v Košiciach č. k. 2 CoKR 46/2017-957 z 11. januára 2018 a uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Obdo 68/2018 z 26. októbra 2018 a takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť [REDAKOVANÉ] a obchodnej spoločnosti AUTO-IMPEX KOŠICE spol. s r. o. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Vymedzenie napadnutých rozhodnutí a sťažnostná argumentácia

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 23. apríla 2019 doručená ústavná sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej aj „sťažovateľka 1“), a obchodnej spoločnosti AUTO-IMPEX KOŠICE spol. s r. o., Červený rak 3073/9, Košice, IČO 47028866 (ďalej aj „sťažovateľka 2“, spolu ďalej aj „sťažovateľky“), zastúpených advokátkou JUDr. Ing. Monikou Rehákovou, Mickiewiczova 9, Bratislava, vo veci namietaného porušenia ich základného práva vlastniť majetok podľa čl. 20 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva podnikat' a uskutočňovať inú zárobkovú činnosť podľa čl. 35 ods. 1 ústavy, základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, základného práva na rovnosť účastníkov konania podľa čl. 47 ods. 3 ústavy, základného práva na verejné prerokovanie veci a základného práva vyjadriť sa k vykonávaným dôkazom podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Okresného súdu Košice I (ďalej len „okresný súd“) č. k. 26 K 43/2015-768 z 13. marca 2017, uznesením Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) č. k. 2 CoKR 46/2017-957 z 11. januára 2018 a uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 4 Obdo 68/2018 z 26. októbra 2018 (ďalej aj „napadnuté uznesenia“).

2. Z ústavnej sťažnosti doplnenej podaním doručeným ústavnému súdu 13. júna 2019 a priložených príloh vyplýva:

«V právnej veci (pôvodného navrhovateľa: Všeobecná úverová banka, a. s.) navrhovateľa: [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], bytom [REDAKOVANÉ] proti dlžníkovi: AUTO-IMPEX KOŠICE spol. s r. o., so sídlom Červený rak 3073/9, 040 01 Košice-Juh, IČO: 47 028 866 (ďalej len „spoločnosť AUTO-IMPEX KOŠICE“ alebo „dlžník“) o návrhu na vyhlásenie konkurzu vedenej pred Okresným súdom Košice I pod sp. zn. 26K/43/2015 bolo dňa 13.03.2017 Okresným súdom Košice I vydané uznesenie, ktorým súd vyhlásil konkurz na majetok spoločnosti AUTO-IMPEX KOŠICE...

Spoločnosť AUTO-IMPEX KOŠICE konajúca prostredníctvom [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] voči predmetnému uzneseniu Okresného súdu Košice I o dňa 13.03.2017, č.k.26K/43/2015-768 podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie.

O podanom odvolaní rozhodol Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 11.01.2018, č. k. 2CoKR/46/2017, a to tak, že odvolanie odmietol podľa § 386 písm. b) CSP ako podané neoprávnenou osobou...

Uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 11.01.2018, č. k. 2CoKR/46/2017, sťažovatelia napadli v celom rozsahu a z dôvodov uvedených v dovolaní v zákonom stanovenej lehote podali voči uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo dňa 11.01.2018, č. k. 2CoKR/46/2017 dovolanie.

Sťažovatelia ako dovolací dôvod uviedli dôvod zmätočnosti podľa § 420 písm. f) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej ako „CSP“), t. j. ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Najvyšší súd Slovenskej republiky vydal dňa 26.10.2018, uznesenie sp. zn. 4Obdo/68/2018, ktorým dovolanie odmietol podľa ustanovenia § 447 písm. b) CSP ako podané neoprávnenou osobou.»

3. V ústavnej sťažnosti sa ďalej uvádza, že «V právnej veci žalobcu: [REDAKOVANÉ] proti žalovanému: AUTO-IMPEX KOŠICE o určenie neplatnosti uznesení mimoriadneho valného zhromaždenia, bolo pred Okresným súdom Košice II vedené konanie pod sp. zn. 33Cb/151/2014.

Uvedené súdne konanie vedené pod sp. zn. 33Cb/151/2014 bolo začaté na základe žaloby zo dňa 25.04.2014, a to na tom skutkovom základe, že 12.12.2013 sa konalo mimoriadne valné zhromaždenie spoločnosti AUTO-IMPEX KOŠICE, pričom o tomto mimoriadnom valnom zhromaždení vtedajší spoločník CAIS REAL s. r. o. (po zmene obchodného mena SIMIS s. r. o.) ani konateľka [REDAKOVANÉ] neboli vôbec informovaní.

O podanom návrhu na určenie neplatnosti uznesení mimoriadneho valného zhromaždenia rozhodol Okresný súd Košice I až dňa 19.09.2017, kedy vyhlásil rozsudok sp. zn. 33Cb/151/2014, ktorým učil, že:

- uznesenie mimoriadneho valného zhromaždenia spoločnosti AUTO-IMPEX KOŠICE, ktorým odvolal konateľku [REDAKOVANÉ] je neplatné,
- uznesenie mimoriadneho valného zhromaždenia spoločnosti AUTO-IMPEX KOŠICE, ktorým mala byť schválená zmena spôsobu konania za spoločnosť z pôvodného: „Konatelia konajú a podpisujú v mene spoločnosti spoločne“ na nový spôsob: „Konateľ koná a podpisuje v mene spoločnosti samostatne“ je neplatné.

Rozsudok Okresného súdu Košice II zo dňa 19.09.2017, sp. zn. 33Cb/151/2014 nadobudol právoplatnosť dňa 01.12.2017.

V právnej veci konania o zosúladenie údajov v obchodnom registri u spoločnosti AUTO-IMPEX KOŠICE spol. s r. o., bol dňa 30.06.2017 [REDAKOVANÉ] podaný návrh na zosúladenie údajov zapísaných v obchodnom registri so skutočným stavom, resp. zrušenie nesprávne zapísaných údajov. Konanie bolo vedené pred Okresným súdom Košice I pod sp. zn. 26Exre/506/2017. Na základe navrhovaného mala byť v obchodnom registri v časti štatutárny orgán opäť zapísaná aj navrhovateľka ([REDAKOVANÉ]) a v časti konanie menom spoločnosti malo byť zapísané „Konatelia konajú a podpisujú v mene spoločnosti spoločne.“

Odo dňa právoplatnosti a vykonateľnosti rozhodnutia, ktoré je nepochybne záväzným podkladom pre rozhodnutie vo veci, t. j. rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 19.09.2017, sp. zn. 33Cb/151/2014, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 01.12.2017 do úpravy údajov v Obchodnom registri, t. j. do dňa 19.04.2018, uplynulo viac ako 4,5 mesiaca.».

4. Sťažovateľky v ústavnej sťažnosti zdôrazňujú, že „*toto významné pochybenie boli kompetentné orgány schopné napraviť až po viac ako 4 rokoch. Protiprávnym zápisom zmeny zapísaných údajov o spoločnosti AUTO-IMPEX KOŠICE v obchodnom registri došlo k absolútnemu zamedzeniu možnosti reálneho výkonu práv a povinností* [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ]. Na základe úkonov na strane druhého spoločníka dlžníka, a to do 19.04.2018 protiprávne zapísaného jediného konateľa dlžníka došlo k začatiu konkurzného konania, sp. zn. 26K/43/2015.“.

5. Napadnuté uznesenia sú podľa sťažovateľiek arbitrárne a zjavne neodôvodnené, keďže okresný súd vyhlásil na majetok sťažovateľky 2 konkurz aj napriek tomu, že neboli splnené všetky podmienky na jeho vyhlásenie (pluralita veriteľov), krajský súd sa nezaoberal odvolaním sťažovateľiek proti napadnutému uzneseniu okresného súdu a najvyšší súd sa nezaoberal dovolaním sťažovateľiek proti napadnutému uzneseniu krajského súdu, v dôsledku čoho krajský súd a najvyšší súd neumožnili sťažovateľkám vykonávať ich procesné práva.

6. Na podklade uvedených skutočností sťažovateľky navrhujú, aby ústavný súd po prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie o nej rozhodol nálezom tak, že vysloví porušenie základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ústavy, základného práva podnikat' a uskutočňovať inú zárobkovú činnosť podľa čl. 35 ods. 1 ústavy, základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, základného práva na rovnosť účastníkov konania podľa čl. 47 ods. 3 ústavy, základného práva na verejné prerokovanie vecí a základného práva vyjadriť sa k vykonávaným dôkazom podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 36 ods. 1 listiny a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru uznesením okresného súdu č. k. 26 K 43/2015-768 z 13. marca 2017, uznesením krajského súdu č. k. 2 CoKR 46/2017-957 z 11. januára 2018 a uznesením najvyššieho súdu sp. zn. 4 Obdo 68/2018 z 26. októbra 2018, napadnuté uznesenia zruší a vec vráti okresnému súdu na ďalšie konanie, sťažovateľke 1 prizná primerané finančné zadosťučinenie v sume 10 000 € a sťažovateľkám prizná náhradu trov konania. Sťažovateľky navrhli aj odklad vykonateľnosti napadnutých uznesení.

II.

Právomoc ústavného súdu a ústavnoprávne východiská v judikatúre ústavného súdu

7. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

8. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

9. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon. Týmto zákonom je s účinnosťou od 1. marca 2019 zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) v čl. I § 1 až § 13 a § 16 až § 28 a § 32 až § 248 a § 250 a § 251.

10. Ústavný súd podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon v § 9 neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní návrhu ústavný súd zisťuje, či dôvody uvedené v § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

11. Ústavný súd môže podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania,

- a) na prerokovanie ktorého nemá ústavný súd právomoc,
- b) ktorý je podaný navrhovateľom bez zastúpenia podľa § 34 alebo § 35 a ústavný súd nevyhovел žiadosti navrhovateľa o ustanovenie právneho zástupcu podľa § 37,
- c) ktorý nemá náležitosti ustanovené zákonom,
- d) ktorý je neprípustný,
- e) ktorý je podaný zjavne neoprávnenou osobou,

- f) ktorý je podaný oneskorene,
- g) ktorý je zjavne neopodstatnený.

III.

Posúdenie vecí ústavným súdom

III.1 K namietanému porušeniu základného práva sťažovateľky 1 vlastniť majetok podľa čl. 20 ústavy, základného práva podnikat' a uskutočňovať inú zárobkovú činnosť podľa čl. 35 ods. 1 ústavy, základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, základného práva na rovnosť účastníkov konania podľa čl. 47 ods. 3 ústavy, základného práva na verejné prerokovanie vecí a základného práva vyjadriť sa k vykonávaným dôkazom podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 36 ods. 1 listiny a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru uznesením okresného súdu č. k. 26 K 43/2015-768 z 13. marca 2017, uznesením krajského súdu č. k. 2 CoKR 46/2017-957 z 11. januára 2018 a uznesením najvyššieho súdu sp. zn. 4 Obdo 68/2018 z 26. októbra 2018

12. Ústavný súd v prvom rade skúmal, či ústavná sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou, t. j. fyzickou osobou alebo právnickou osobou, ktorá je nositeľom základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy podľa čl. 127 ods. 1 ústavy.

13. O sťažnosť podanú zjavne neoprávnenou osobou ide vtedy, keď namietaným postupom alebo rozhodnutím orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody sťažovateľa, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu alebo jeho rozhodnutím a osobou sťažovateľa, prípadne z iných dôvodov (m. m. III. ÚS 319/2012, III. ÚS 131/2012, I. ÚS 243/2011, II. ÚS 245/2011). O nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi namietaným postupom, prípadne rozhodnutím orgánu štátu a osobou sťažovateľa ide zvlášť vtedy,

ak sťažovateľ nie je účastníkom namietaného konania alebo aspoň jeho relevantnej (namietanej) časti.

14. Ústavný súd v rámci svojej rozhodovacej činnosti vyslovil, že fyzická osoba alebo právnická osoba môže uplatniť námietku porušenia svojich základných práv a slobôd, ak bola/mala byť účastníkom napadnutého konania (II. ÚS 191/04, III. ÚS 117/08), v opačnom prípade fyzická osoba alebo právnická osoba nie sú oprávnenou osobou na podanie sťažnosti ústavnému súdu.

15. Ústavný súd konštatuje, že v súlade s § 19 ods. 2 druhou vetou zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o konkurze a reštrukturalizácii“) proti rozhodnutiu o vyhlásení konkurzu je oprávnený podať odvolanie iba dlžník. V danom prípade je dlžníkom spoločnosť AUTO-IMPEX KOŠICE spol. s r. o. (sťažovateľka 2). Sťažovateľka 1 je spoločníkom dlžníka. Z § 19 ods. 2 druhej vety zákona o konkurze a reštrukturalizácii *argumentum a contrario* vyplýva, že odvolanie proti rozhodnutiu o vyhlásení konkurzu nemôže podať spoločník dlžníka, ktorý je spoločnosťou s ručením obmedzeným.

16. Keďže ústavnú sťažnosť podala sťažovateľka 1, ktorá ako spoločník dlžníka nie je aktívne legitimovaná na jej podanie, ústavný súd dospel k záveru, že v časti, v ktorej ústavnú sťažnosť podala sťažovateľka 1, ide o ústavnú sťažnosť podanú neoprávnenou osobou, a preto ju pri predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. e) zákona o ústavnom súde.

III.2 K namietanému porušeniu základného práva sťažovateľky 2 vlastniť majetok podľa čl. 20 ústavy, základného práva podnikat' a uskutočňovať inú zárobkovú činnosť podľa čl. 35 ods. 1 ústavy, základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, základného práva na rovnosť účastníkov konania podľa čl. 47 ods. 3 ústavy, základného práva na verejné prerokovanie vecí a základného práva vyjadriť sa k vykonávaným dôkazom podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 36 ods. 1 listiny a práva na spravodlivé súdne

konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru uznesením okresného súdu č. k. 26 K 43/2015-768 z 13. marca 2017, uznesením krajského súdu č. k. 2 CoKR 46/2017-957 z 11. januára 2018 a uznesením najvyššieho súdu sp. zn. 4 Obdo 68/2018 z 26. októbra 2018

17. Podľa § 39 ods. 1 zákona o ústavnom súde podanie je úkon určený ústavnému súdu. Podľa odseku 2 tohto ustanovenia každé podanie sa posudzuje podľa jeho obsahu. Podľa odseku 3 tohto ustanovenia ak tento zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, a podpis.

18. Podľa § 43 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 39 musí obsahovať aj dátum narodenia navrhovateľa, ak ide o fyzickú osobu, identifikačné číslo navrhovateľa, ak ide o právnickú osobu, bydlisko alebo sídlo navrhovateľa, označenie subjektu, proti ktorému návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. Podľa odseku 2 tohto ustanovenia návrh na začatie konania musí byť datovaný a podpísaný navrhovateľom alebo jeho zástupcom. Podľa odseku 3 tohto ustanovenia k návrhu na začatie konania podanému navrhovateľom, ktorý musí byť v celom konaní zastúpený advokátom, musí byť pripojené plnomocenstvo na zastupovanie navrhovateľa advokátom. V plnomocenstve sa musí výslovne uviesť, že navrhovateľ udeľuje zvolenému advokátovi splnomocnenie na zastupovanie pred ústavným súdom.

19. Vo všeobecnosti platí, že oprávnenie právneho zástupcu konať za svojho klienta, teda za účastníka konania, musí byť počas celého priebehu súdneho konania preukázané splnomocnením, ktoré preukazuje oprávnenosť advokáta vykonávať procesné úkony v konaní podľa čl. 127 ods. 1 ústavy za navrhovateľa. Takéto splnomocnenie je osobitným procesným úkonom navrhovateľa voči ústavnému súdu, s ktorým sú spojené závažné právne dôsledky.

20. Ústavný súd z obchodného registra zistil, že za sťažovateľku 2 majú konať spoločne dvaja konatelia, a to [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], a sťažovateľka 1.

Z uvedeného vyplýva, že aj splnomocnenie na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom mali podpísať obaja konatelia. Avšak na splnomocnení z 11. marca 2019, ktoré je prílohou tejto ústavnej sťažnosti, sa nachádza podpis iba jedného konateľa (podpis sťažovateľky 1).

21. Ústavný súd so zreteľom na už uvedené konštatuje, že k ústavnej sťažnosti bolo pripojené splnomocnenie sťažovateľky 2 na jej zastupovanie advokátom v konaní pred ústavným súdom, avšak bolo podpísané len jedným konateľom sťažovateľky 2. Na splnomocnení absentuje podpis druhého konateľa ([REDACTED]).

22. V tejto súvislosti ústavný súd pripomína, že na odstránenie nedostatkov zákonom predpísaných náležitostí slúži predovšetkým inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom. Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov advokát je povinný dôsledne využívať všetky právne prostriedky, a takto chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta. Tieto povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady. Osobitne to platí pre všetky zákonom ustanovené náležitosti úkonov, ktorými začína konanie pred ústavným súdom. Aj v tomto ohľade naďalej zostáva v platnosti zásada „*vigilantibus iura scripta sunt*“, t. j. bdelym patrí právo, a to o to zvlášť, ak ide o osoby práva znalé (napr. advokáta).

23. Ústavný súd s poukazom na uvedené konštatuje, že v časti, v ktorej ústavnú sťažnosť podala sťažovateľka 2, ústavná sťažnosť vykazuje také nedostatky náležitostí ustanovených zákonom, že nie je možné preskúmať splnenie ostatných procesných podmienok konania pred ústavným súdom, a preto ju z uvedeného dôvodu odmietol už pri jej predbežnom prerokovaní podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom ustanovených náležitostí.

IV.

Záver

24. Keďže ústavná sťažnosť bola odmietnutá ako celok, bolo bez právneho dôvodu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľiek uplatnenými v ústavnej sťažnosti (odklad vykonateľnosti a zrušenie napadnutých uznesení, priznanie primeraného finančného zadosťučinenia a náhrady trov konania).

25. Vzhľadom na už uvedené ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. decembra 2019

Miroslav DURIŠ
predseda senátu